

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן וינפלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4102044

לקרוע קריעה כששומע דיבור אחד מדיבורם שהם כנגד התורה הקדושה. ושם (סי' תיא) שהתלוץץ מאד מטעמי המצוות שבספריהם, ושם (בסי' ח"י) בענין גזירת הצבא, ושיהיו מוכרחים ללמוד חכמות וכו' ואמר רבינו ז"ל שצריכים לגזור תענית, ולצעוק ולעוק להשי"ת, ואוי ואבוי שאין אנו חושבים כלל בשביל בנינו ודורותינו איך להצילם מדרכיהם הרעים, ממים הוידוניהם הרעים שהם דרכי לימודיהם הרעים, עיי"ש ושם (בסי' תכה) פ"א אמר רבינו ז"ל שע"י אמונה אפשר להגיע לכזה רצון שלא ידעו כלל מה רוצים, ויצעקו גיוואלד רבש"ע

קשור אותי, אני רוצה להכלל בך וכו'. ומבואר בשיחות הר"ן (סי' י"ח) שמה שמובא בספרי המחקרים ראייה שצריכים לחקור מהפסוק (דברים ד, לט) וידעת היום והשבות אל לבבך, שצריכים לדעת אותו על פי חקירות, זה הפירוש הוא מכת הקראים, אבל האמת לא כן הוא כי העיקר לדעת אותו יתברך רק ע"י אמונה שלימה שעיי"ז דייקא

זוכים אח"כ לדעת והשגה גדולה בידיעת רוממותו יתברך שמו. ובאמת עיקר פירוש הפשוט של פסוקים אלו המזהירים לדעת אותו יתברך, כגון פסוק הנ"ל, וכן (דהי"א כה, ט) דע את אלקי אביך ועבדוהו, וכן (תהלים ק, א) דעו כי ה' הוא אלקים [וכן פסוק שלנו וידעתם כי אני הויה אלקים].

עיקר האזהרה זו היא בפשיטות לדעת ולזכור אותו יתברך תמיד בכל עת, כמו למשל שדרך המלכים והאדונים שמוזהרין את עבדיהם שידעו שיש עליהם מושל ובפרט אנשי חיל של המלכים שמלמדים אותם שידעו את המלך והקיסר שלהם למען תהיה יראתו על פניהם ויעבדו את עבודתם בשלימות, וכן הרגילים לומר להעבד "דע שיש עליך אדון ומושל", שהכוונה שיקח זאת בדעתו בכל עת, ואל ישכח - לבל יעשה שום דבר נגד רצונו: כמו כן להבדיל במלכותא דשמיא, שמוהיר אותנו דע את אלקי אביך וכו', היינו ידוע תדע ואל תשכח בשום עת, כי בודאי צריכים כמה אזהרות גדולות ורבות על זה, כי אע"פ שכ"א יודע בכלל כי ה' הוא אלקים, אעפ"כ מחמת טירדות העולם הזה, ותאוותיו

והבליו נמצאים הרבה שברוב עיתים שוכחים אותו יתברך, וע"ז מזהירים הפסוקים הנ"ל. כי זה עיקר שלימות הידיעה כשמקשרים הדעת אל הלב לידע בלבו היטב כי ה' הוא האלקים, ואזי בודאי נופל פחדו ואימתו ויראתו עליו לבלתי יחטא. ויהי רצון שיקויים בנו אשרי איש שלא ישכחך.

בברכת התורה וכמו"ס שמעון יוסף הכהן וינפלד

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר וארא לכבוד ... אחרשה"ט!
בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.
"וארא אל אברהם... והוצאתי אתכם... והעלתי אתכם... וגאלתי אתכם... ולקחתי אתכם... וידעתם כי אני הויה אלקים" (שמות ו, ב"ז).

כי זה העיקר. ובשביל זה באנו לעולם הזה, ובשביל זה אנחנו נמצאים כאן, וזה עיקר הקנין מכל הקנינים "לדעת את ה'". ודא קני, מה חסר, ודא חסר מה קני (ע' ויק"ו א"ו).

ולדעת את ה' - אין הכוונה להתעסק בחקירות פילוסופיות ח"ו, כי על זה נאמר (איוב יא, ז) החקר אלוה תמצא?! וכי בשר ודם בעל תאוה עצום ובעל שכל קצר ומצומצם, גוש עפר קרוץ מחומר, שאינו יודע מחייו, יהי לו החוצפא והעזות לחקור באלוקותו יתברך?! וכבר הזהירונו רבינו הקדוש ז"ל הרבה פעמים

להתרחק מספרי המחקרים והפילוסופים, וכמבואר בשיחות הר"ן סי' ה, שאין שם כלל שכל גמור כמו שיש באיזה מאמר מהרש"א ז"ל, והפסדס מרובה משכרם, כי הם מבלבלים דעת האדם. ומבואר (שם סי' לב) שצריכים להזהר מאד להרחיק החקירות מהלב ולהשליכם לגמרי לבל להיות ח"ו שום חקרן כלל, וכשיהודי הולך באמונה לבד בלי חקירות וחכמות אזי זוכה לבחי' רצון" שהוא למעלה מ"חכמה" דהיינו שיזכה שיהיה לו רצון מופלג וזקק מאד אליו יתברך בהשתוקקות נמרץ מאד, עד שלא ידע

מה לעשות כלל מגודל ההשתוקקות ויצעק וכו' ובאמת הקושיות והחקירות של ההמון הם שטויות, ואינם קושיות כלל. ועוד מבואר (שם סי' מ) שאסור להביט אפי' הבטה בעלמא בספרי המחקרים, רק אנו מאמינים בו יתברך באמונה לבד, שהוא יתברך ברא את כל העולמות כולם ומקיים אותם וכו' ומבואר עוד (שם סי' פא) שהפילוסופיה מוקת מאד, ומורידה את האדם לשאול תחתיות... ואשרי הזוכה לילך בדרך אמת לאמתו, ולהיות תם וישר ירא אלקים וסר מרע, בלי שום חכמות כלל. ושם (בסי' י"ט) מבואר שרבינו ז"ל התלוץץ מספרי המחקרים

והפילוסופים בכמה מיני ליצנות, ובירר לעינינו שאינם יודעים כלום וכו', שכל דיבוריו הכל כאשר לכל כדי להכניס אמונה בעולם שהוא יסוד כל התורה והמצוות, כמ"ש (תהלים ק"ט, פו) כל מצוותיך אמונה. ועיין בחיי מוהר"ן (סי' תז) שרבינו ז"ל אסר עלינו מאד מאד לעיין, ואפילו להביט כלל בספרי חקירות אפי' שנכתבו ע"י אנשים גדולים, כי הם מבלבלים דעת האדם מאד בדעות זרות שאינם תואמים כלל לדעת תורתנו הקדושה, ושם (בסי' ח"י) שחייב אדם

לע"נ עמיהו בן משה ז"ל * לע"נ הכיבה בת תמו ע"ה * יוונ הגון ליוסף בן נחמה * מול טוב מבני הישיבה לשי דוד קורו

למעלה מנבורות
כי בודאי תליך לומר, שדוד חטא בגשמיית מחמת תאוה, חס ושלום, כי כבר אמר דוד בעצמו, "ולפי חלל בקרבי" (תהלים ק"ט), שחרג כבר את היצר הרע הנשמי בתכלית, והכניע הדים שבתכלית השמאלי. ואף שאמרנו רבותינו, זכרונם לברכה (שבת נ"ו): 'כל האומר דוד חטא אינו אלא טועה וכו', אף-על-פי-כן, אפילו זה הפנים הקטן והחטא קל שנעשה פמוכא, גם זה בודאי לא היה, חס ושלום, מחמת תאוה, מחמת עבירת הדמים, חס ושלום, שמשם בא תאוה זו של נאוף. רק הפנים שלו היה למעלה מנבורות, שלא המתיק היצר הרע שלמעלה, הינו הנבורות והדינים. וגם זה היה בדרקות גדול, כי ראוי היה פת שבע לדוד וכו'. וזה שנאמר בדרוך (דברים י"ח א כ"ב): "לא תבנה בית לשמי כי דמים רבים שפכת", הינו שלא המתיק הנבורות, על-כן לא זכה לבנות הבית. ואף שמלחמת ה' נלחם, עם כל זה למעלה למעלה, בתכלית המעלה, במקום שצריך להכליל, הינו באין סוף, שם כלו טוב, וצריך להיות רק טוב בלי שום דינים כלל.

(ליקו"מ עב)

מדרש

הדא הוא דכתיב (איוב לג, כ) הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גבר, שלש פעמים ממתין לאדם שאם עשה תשובה מוטב, ואם לאו הוא מגלגל עליו את הראשונות. וכן אתה מוצא כשאמר הקדוש ברוך הוא למשה (שמות ג, י) לכה ואשלחך אל פרעה, אמר תחלה (שם ד, א) והן לא יאמינו לי, ואחר כך אמר (שם ס, י) לא איש דברים אנכי, ואחר כך אמר (שם ס, יג) שלח נא ביד תשלח, הרי שלש פעמים, וכיון שלא חזר בדבריו ואמר (שם ו, י) הן בני ישראל לא שמעו אלי, נתיחד הדבור על אהרן עמו, הדא הוא דכתיב: וידבר ה' אל משה ואל אהרן. (שמות רבה ז, ב)

התיקון הכללי

עוזו - אליך אשמורה (תהלים נט, י).
עוזו - אליך אשמורה. היינו אויבי משתמש עם כל כוחותיו של גוף ונפש, להציק לי, ומשקיע כל כוחות מחשבתו לכך, וכן בשאר הבלי. אבל אני ברוך ה', היפך ממנו כי כל כוחות גוף ונפש וכל מחשבותי "אליך אשמורה", כלומר הנני שומר ומנצלם לעבודתך, עסק התורה ועסק התפילה ושאר עניני עבודת ה'.
כי אלקים משגבי. כי כל כוחותי הנני מקבל ושואב ממך, ברחמך ובחסדיך ואיך אשתמש עם הכוחות שהנני מקבל ממך, לעשות היפך רצונך ח"ו. אינן פירוש אחר עוזו. כנגד כוח העצום של שאול המלך, ואויבים צדיקים, שכוחם אדיר - מה אוכל אני לעשות בכוחותי הדלים, ואכן מצדי איני רואה דרך להימלט מהם, רק אליך אשמורה וברך אני חוסה שתצילני, כי רק אלקים משגבי ורק כך הנני בטוח שתעזרני ותצילני.
אינן פ"א עוזו - מלכותו של שאול בחי' ויתן עוז למלכו (שמואל ב, י), אליך אשמורה, והנני ממליך רק אותך, כי מתחילה חשבתי שהוא צדיק האמת שבדור, צדיק שלם ומושלם, וברגע שהתגלה לי שהמצב לא כן, רק אתה מלכי. (מתוך הספר "שי למורא" פרוש על תה"כ)

קוצר רוח

ועיקר אריכת אפים זוכין על ידי ארץ ישראל שהוא בחינת אמונה. כי עיקר התפילין הם בחינת אריכת אפים שזוכין על ידי ארץ ישראל כנ"ל. שהוא היפך מצרים שהיא מלאה גילולים ועבודה זרה שהוא היפך אמונה ועל כן כשהיו במצרים נאמר בהם (שם ו) ולא שמעו אל משה מקוצר רוח שלא יכלו להתקרב להצדיק שהוא בחינת משה ולשמעו אליו מחמת קוצר רוח שהוא היפך אריכת אפים הנ"ל שעל ידי זה עיקר ההתקרבות להשם יתברך ולצדיקים אמתיים כמו שכתוב שם בהתורה הנ"ל וכנ"ל כי עיקר אריכת אפים זוכים על ידי אמונה שהיא בחינת ארץ ישראל כנ"ל. שזהו בחינת תפילין כנ"ל. (ליקו"ה אר"ח הלכות תפילין הלכה ה אות יב)

ההוויות והשינויים המתהווים

זה העניין המבואר במאמר ויהי מקץ (ח"א נה) שכל העולם הזה הוא התלבשות מדרגות התחתונות של הקדושה וכל יום יש בו מחשבה דיבור ומעשה, והקב"ה מצמצם אלוקותו מאין סוף עד אין תכלית עד נקודת המרכז של עולם הגשמי שעומד עליו ומזמין לו מחשבה דיבור ומעשה לפי היום לפי האדם לפי המקום, ומלביש לו בזאת המחשבה דיבור ומעשה שמזמין לו רמזים כדי לקרבו לעבודתו, והגדלת השכל בזה צריך להיות במידה שלא יצא מגבול הקדושה, שזה בחי' העניין המבואר כאן ושם, שצריכים לראות להתקרב להשי"ת דייקא ע"י ההתבוננות הזאת ולא להיפך ח"ו, ועיי"ש שמבואר כמה ומתי ואיך יש לעסוק בזה, ושדמוין עם שאין להם זה השכל להעמיק בכל זה נעשה אצלם כל זה ממילא ע"י שינה וציצית ותפילין וכו' עיי"ש; ועכ"פ מצידנו אנו חייבים לראות בכל הבריאה כולה ובכל ההוויות והשינויים המתהווים בה רק התקרבות להשי"ת ולתורתו שזהו השכל הפנימי המשותף שיש בכל דבר, שזהו אור השכל המלוכב בכל מיני לבושים שהן כל הדברים הנמצאים, ועבודה הזאת צריכה להיות תמידית וכמב"פ בלשון "צריך תמיד להסתכל", כי כל זמן שהאדם חי על פני האדמה חייב להשתמש עם שכלו אך ורק להתקרב להשי"ת שזהו המטרה שבשבילה ניצר, וכפי מה שהאדם משתדל ומתאמץ בזה כן זוכה שיאיר לו שכלו בכל הדברים וכן זוכה להתקרב להשי"ת. וכנ"ל.

(מתוך הספר "יש מאין")

תכבד העבודה

כי כל מה שעבר על ישראל ביציאת מצרים וקבלת התורה ואח"כ וכל המלחמות לכבוש א"י וכל מה שעבר עלינו אח"כ הכל כאשר לכל עובר על כל אדם שרוצה לזכות לחיי עולם שבהכרח שיעבור עליו כמה מיני מלחמות בלי שיעור ובכל פעם יותר ובפרט בהתחלה כמו שהי' ביציאת מצרים שתיכף כשבא משה אל פרעה להוציא את ישראל התגרה בהם ביותר ואמר תכבד העבודה וכו'. כי הסט"א כשרואה שבא צדיק אמתי בחי' משה ורוצה להוציא איש הישראלי מגלות נפשו הוא מתגרה ומתגבר עליו יותר ומכביד עליו עול העוה"ז והתאוות והפרנסה עד שקשה עליו לזוז ממקומו לשוב להשי"ת אבל דרך ישראל עם קדוש שהם תופסין אומנות אבותיהם בידיהם ובכל פעם הם צועקים אל ה' ועיי"ז הם מכניעין בכל פעם פרעה וחילותיו שהם הסט"א וכתותיהם.

(ליקו"ה יו"ד הלכות מוזה הלכה ד אות ו)

ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון את ה'

עיקר בריאת העולם הי' בשביל לגלות יראתו ומלכותו. כ"ש בראשית ברא אלקים וכו' בראשית בחי' יראה כ"ש בתיקונים בראשית ירא בשת כי היראה היא בחי' מלכות שבשביל זה הי' כל הבריאה כדי לגלות מלכותו בעולם. וכל הנסים והנפלאות והאותות הנוראות שעשה השי"ת במצרים ועל הים וכו' הכל הי' כדי לגלות יראתו ומלכותו כ"ש למען תדע כי לה' הארץ. וכתוב למען ספר שמי בכל הארץ, ושם הוא בחי' יראה, כ"ש ליראה את השם הנכבד והנורא הזה וכו' וכתוב ויראו גוים את שם ה' וכו'. וכתוב וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך.

ופרעה כשלא רצה להכניע א"ע ולקבל עול יראתו ע"י האותות והמופתים. כתיב בי' ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון את ה' ובישראל כתיב וירא את היד הגדולה אשר עשה ה' במצרים ויראו העם את ה'.

(ליקו"ה יו"ד הלכות בכור בהמה טהורה הלכה ד אות ג)

הכל כאשר ראו בעיניהם

השי"ת ברחמיו הוציאנו ממצרים מ"ט שערי טומאה היינו מתאות ניאוף שהיא עיקר הטומאה של כל הע' אומות ואז התחילה לבחור בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון כי אז נתגלה בחי' להי"ק שהוא דבר ה' שבו נברא העולם. כי ביציאת מצרים שידד המערכות ושינה הטבע באותות ומופתים גדולים ונוראים מאד מאד שעיי"ז נתגלה חידוש העולם שהשי"ת ברא את העולם והוא ית' מנהיג עולמו כרצונו. והוא בוחר בעמו ישראל שבשבים ברא ומקיים הכל כאשר ראו בעיניהם כל העולם בכל העשר מכות שבאו על המצריים במופתים נוראים ושינוי הטבע מאד וישראל ניצולו מהם והכל הי' כדי להכריח את פרעה שישלח את ישראל עמו ממצרים. וע"כ אז נתגלה דבר ה' שהוא בחי' לשון הקודש שבו נברא העולם כי אז נתגלה כי בדבר ה' שמים נעשו וברו פיו כל צבאם כי מאחר שנתגלה אז שהשי"ת ברא העולם. ע"כ בודאי נתגלה אז בחי' לשון הקודש שהוא דבר ה' שבו נברא העולם שעיי"ז רוממנו מכל לשון וקרבתו אליו.

(ליקו"ה יו"ד הלכות חדש הלכה ד אות ב)

להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובנשמות

להערות והארות 7658704 - 052
לקבלת העלון השבועי למייל צרו קשר
במייל netzah.meir@gmail.com

לעילוי נשמת

תמונת אסתר ע"ה
נלב"ע מ"ז שבט
ת.נ.צ.ב.ה.

נתן וצ'רנה כלאוור ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

לעילוי נשמת

אורי בן ניסים ז"ל

יריב בן מניח
חזרה בתשובה שלמה